

Сесията на Търновското Учредително събрание се е продължавала шест недѣли, въ продължение на които билъ прѣгледанъ и изработенъ проектътъ на „Органическия уставъ“, прѣменуванъ въ конституция на Българското княжество. Въ проекта прѣдвидено било за княжеството прѣдставителна форма на управление, а съ внесенитѣ измѣнения въ него отъ събранието народното прѣдставителство не се е ограничило само съ измѣнението на названието му, а прѣдало на основния законъ—конституцията, по-либераленъ и демократически характеръ.

Въведено било всеобщ огласоподаване, васалното отношение къмъ султана било обходено съ мълчание, Княжеската власть е била значително ограничена, провъзгласена била пълна свобода на печатното слово, на публичнитѣ събрания и сдружаванията. Въ такъвъ именно видъ Търновската конституция била, съ височайше съизволение, утвърдена отъ Князь Дондуковъ, който, закривайки събранието, поздравилъ го съ успѣшно завършване на възложенитѣ задачи.

„Послѣднитѣ окончателни рѣшения—казалъ е той — отстраняватъ всички поводи да ви обвиняватъ въ незрѣлостъ и неподготвеностъ къмъ прѣдоставения вамъ свободенъ политически животъ. Щастливото, правилното и законното завършване отъ васъ на възложения ви законодателенъ трудъ тържествено оправдава довѣрието къмъ васъ на моя великъ Господарь.“

Слѣдъ така завършеното освободително дѣло Царьтъ-Освободителъ съ възвание къмъ населението